
[KUNSZTMISTRZ *sb m*

-n-, -ń-.

sg N kunsztmistrz. *ϕ G* kuńsztmistrza.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Aktor lub sztukmistrz; archimimus, imperator histricus, mimarius, pantomimus Cn:

W połączeniu z imieniem: [29 marca] W Afryce świętych wyznawcow/ Armogáltá Hrabie/ Máłzkule kuńsztmistrzá/ y Sátorá ísprawce krolewkiego MartyrNik 36, y2. [Cf Maskulasa, aktora Martyrologium rzymskie, Kraków 1967, 99.]

Cf [KUNSZTARZ], KUNSZTOWNIK

MK